

Forslagets § 11, stk. 2, tilsigter at sikre imod fjernforpagtning. Bestemmelserne i stk. 2 tilsigter endvidere at give de landmænd, der opfylder nærmere fastsatte uddannelseskra- ven, en fortrinsstilling til forpagtning af jord til udvidelse af deres be- drift. I lighed med bestemmelserne om erhver- velse af landbrugsejendomme i lovens kap. V fore- slås, at kun navngivne personer uden tilladelse kan forpagte en landbrugsejendom, at forpagteren skal være fyldt 20 år, være dansk statsborger eller være statsborger i et land, der i medfør af Det eu- ropæiske økonomiske Fællesskabs regler har ad- gang til at erhverve landbrugsjord i Danmark og opfylde nærmere fastsatte uddannelseskra- ven, samt at forpagteren i forpagtningsperioden skal have fast bopæl på den forpagtede ejendom eller på en anden landbrugsejendom, som forpagteren ejer eller har i forpagtning, forudsat at ejendoms- menes jorder ligger inden for 15 km-grænsen. For- pagtning af landbrugsejendomme til selvstændig drift ved bestyrer og selskabers forpagtning af landbrugsejendomme til selvstændig drift vil her- efter kun kunne ske med landbrugsministerens til- ladelse efter § 11, stk. 5.

Samtidig foreslås i § 11, stk. 3, i lighed med be- grænsningerne for personers og selskabers erhver- velse af landbrugsejendomme i kap. V at indføre begrænsninger med hensyn til forpagtning, således at en person og dennes ægtefælle ikke uden tillæ- delse fra landbrugsministeren ved forpagtning, evt. kombineret med erhvervelse, kan komme til at råde over flere landbrugsejendomme, end hvad der følger af lovens almindelige regler for samdrift.

Forslaget skal hindre misbrug af de gældende regler, hvorefter en person i ubegrænset omfang kan forpagte landbrugsejendomme til selvstændig drift ved bestyrer. De foreslåede bestemmelser skal derved medvirke til at sikre etableringsmuligheder for de unge ved landbruget.

Rammerne for de frie forpagtningsforhold efter § 11, stk. 3, svarer nøje til rammerne for de frie samdriftsforhold efter § 9, stk. 3.

Dispensation fra bestemmelserne i § 11, stk. 2 og 3, vil efter forslaget § 11, stk. 5, kunne meddel- es, hvor særlige grunde taler for det. Dispensation fra bestemmelserne i stk. 2 kan f. eks. gives, når forpagteren på grund af særlige omstændigheder ikke kan tage fast bopæl på den forpagtede ejen- dom umiddelbart ved forpagtningens begyndelse, og der ikke skønnes at foreligge fare for omgåelse af samdriftsreglerne. Dispensation til selskabers forpagtning af landbrugsejendomme til selvstændig drift vil kunne gives efter tilsvarende retningslinier, som gælder for selskabers erhvervelse af landbrugs-

ejendomme. Dispensation vil således f. eks. kunne gives i forbindelse med generationsskifteordninger eller i tilfælde, hvor ejeren af en landbrugsejen- dom indgår i et selskab, der forpagter ejendommen med dens driftsmidler (jord og bygninger, inventar, løsøre, besætning m. v.). Dispensation fra bestem- melserne i stk. 3 kan gives, når særlige grunde taler for det, og der ikke skønnes at foreligge fare for omgåelse af samdriftsreglerne.

Forslagets § 11, stk. 4, svarer til den nuværende lovs § 11, stk. 1 og 2.

Til nr. 11-13.

Efter bestemmelserne i den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 1, kræver forpagtning af en del af en landbrugsejendom ikke tilladelse fra landbrugsmi- nisteren, når arealet skal indgå i lovlig samdrift med anden ejendom efter reglerne i § 9. Denne be- stemmelse opretholdes og koordineres nu med for- pagtningsbestemmelserne i § 11, stk. 3.

Bestemmelserne i forslaget § 12, stk. 1, nr. 1, skal sikre, at de begrænsninger, der gælder for for- pagtning af hele landbrugsejendomme efter § 11, stk. 2 og 3, også gælder for forpagtning af dele af landbrugsejendomme.

Ændringen i § 12, stk. 2, er en følge af, at § 2 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene er ophævet.

Til nr. 14-15.

Ved ændringen af landbrugsloven i 1962 blev der i større udstrækning end tidligere åbnet mulig- hed for supplerung af mindre landbrugsejendomme med jorder fra andre ejendomme, der herved blev nedlagt. Ved lovens revision i 1967 blev mulighe- derne for sammenlægning og arealomlægninger mellem landbrugsejendomme yderligere liberalise- ret. Der blev fastsat en geometrisk arealgrænse på 35 ha, og denne grænse blev forhøjet til 75 ha, hvis der ikke var aktuelt behov for tillægsjord til mindre ejendomme på stedet. De to grænser blev erstattet af en generel sammenlægningsgrænse på 100 ha ved lovændringen i 1971. Arealgrænsen på 100 ha blev fastholdt ved ændringen af landbrugs- loven i 1973.

Sammenlægninger inden for de nævnte grænser har dog været begrænset af krav om hensigtsmæs- sig beliggenhed af de jorder, der sammenlægges. Siden 1973 har der tillige været bestemmelser om, at der ved sammenlægninger eller arealomlægning- er ikke må opstå en uhensigtsmæssig ejendoms- fordeling, og at restejendommen ikke må opdeles